

VEKKO!

Kissanpojat vauhdissa

Tässä kuvassa näet kahdeksan
puuhakasta kissanpoikaa.
Pystytkö päättelemään, mitkä
neljä niistä ovat sisaruksia?
Kuvaan on kätkeytynyt myös
siili ja viisi perhosta.
Löydätkö ne?
(Vastaukset näet sivulta 31).

Leiki vekkulisti

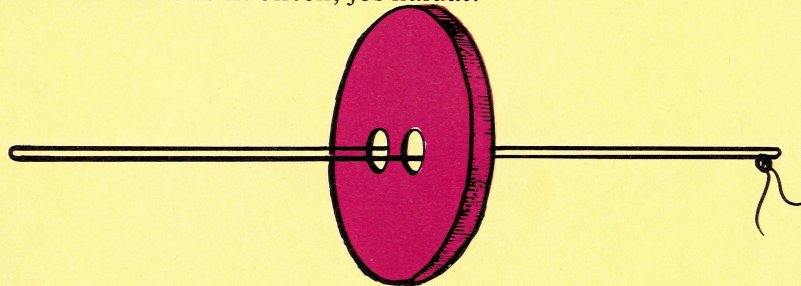
Nyt neuvon sinulle leikin, josta kaverini ja minä kovasti pidämme. Olemme antaneet sille nimen *Viimeinen pähkinä*, ja me leikimme sitä rakkailla pähkinöillämme ennen kuin särjemme ne. Jos haluat leikkeihisi vähän ääntä joskus, voit hauskutella *Laulavan napin* kanssa. Ja jos aiot järjestää kutsut, tai muuten vain juhlistaa ympäristöäsi, voi sinulle olla hyötyä vihjeestä, miten ilmapalloja voi käyttää aivan uudella tavalla.

Viimeinen pähkinä

Leikkijöitä voi olla kaksi tai useampia. Asettakaa 20 pähkinää jonoon. (Hammastikut, napit, kivet tai muut sellaiset kelpaavat myös mainiosti. Jos leikkijöitä on monta, käytetään 30 tai kenties 40 kappaletta.) Leikin aloittaja ratkaistaan arpomalla. Aloittaja ottaa sitten jonosta yhden tai kaksi pähkinää. Seuraava ottaa samoin yhden tai kaksi pähkinää, ja niin edelleen. Se joka poimii viimeisen pähkinän on voittaja.

Sähköiset ilmapallot

Puhalla täyteen erivärisiä ilmapalloja. Makkarailmapallot sopivat tähän erityisen hyvin. Hankaa palloja sitten villaa, keinokuitua tai muuta sähköistä materiaalia vasten, esimerkiksi villapaitaa, neuletakkia tai vaikka kokolattiamattoa. Aseta pallot seinää vasten ja ne jäävät paikoilleen! Tällä tavalla voit koristaa vaikka koko huoneen, jos haluat.

Laulava nappi

Ota melko iso nappi ja pujota se vahvaan lankaan kuvan osoittamalla tavalla. Pidä kiinni langan molemmista päistä ja sijoita nappi keskelle. Pyöräytä nappia muutaman kierroksen verran. Sitten vain löysää ja kiristät lankaa vuorotellen, niin nappi hyrrää ympäri ja päästää surisevaa ääntä.

Jos leikkijöitä on monta, voi saada aikaan vaikka pienen orkesterin. Silloin tarvitaan ehkä muunkinlaisia "soittimia". Tyhjistä säilyketölkeistä tulee oivallisia rumpuja. Mainion rytmisoittimen saa tyhjästä muovipullosta, kun siihen kaataa kourallisen herneitä. Ja kaikki tietävät, että parilla kattilankannella saa paljon ääntä aikaan. Keksit varmasti itsekin vielä lisää samantapaisia "soittimia".

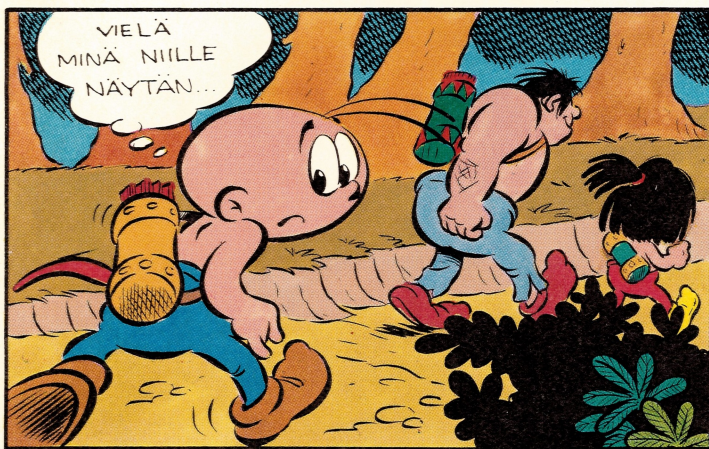
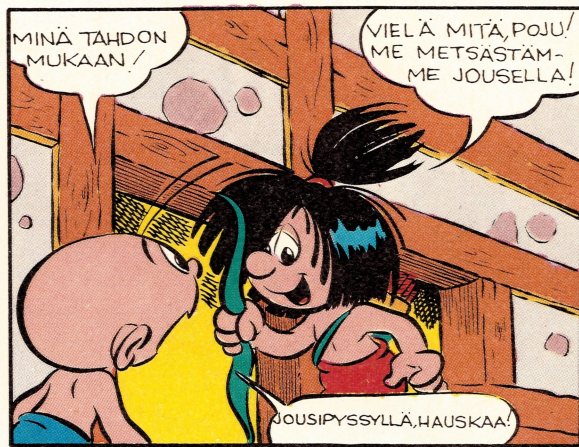
Pidä hauskaa!

Vekkuli

LYKKY ja TUURI

SORSAN-
METSÄSTYS
Sequence

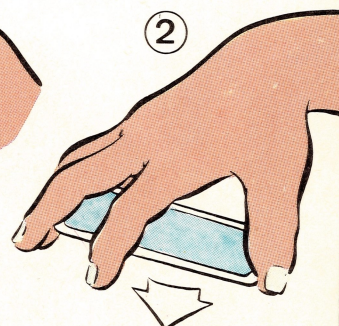
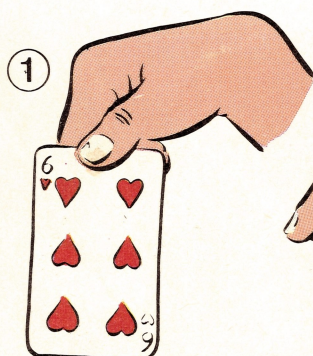
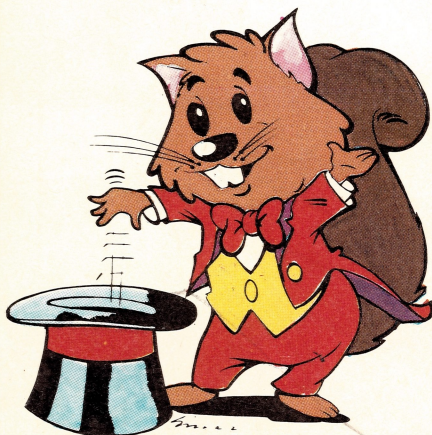
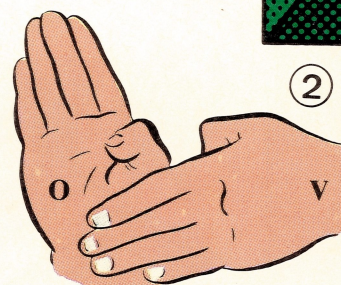

Peukalo poikki

Tämä on hyvä temppu sorminäppäryyden harjoitteluun.

Kuvista näet, miten temppu tehdään, ja harjoittelu sujuu parhaiten peilin edessä.

Oikea käsi on merkitty O:lla ja vasen V:llä.

Oikean tähtäyksen salaisuus

Sijoita lattialle tyhjä kahvipurkki (tai taikurinhattusi). Pyydä yleisön joukosta vapaaehtoisia yrittämään pelikortin pudottamista purkkiin. Kortin pudottajan on seisottava suorana ja pudotettava kortti rintansa korkeudelta. Näyttäessäsi, miten on meneteltävä, sinun on viisainta pidellä korttia pystysuorassa kuvan 1 osoittamalla tavalla.

Vapaaehtoiset yrittäjät epäonnistuvat kerran toisensa jälkeen. Sitten on sinun vuorosi!

Ja sinä onnistut, jos pidät korttia kuvan 2 osoittamalla tavalla ja tähtäät tarkasti, sillä näin liikkeelle lähtevä kortti putoaa suoraan alaspäin.

EKSYKSISSÄ

Tämä pikkuinen ankanpoika on joutunut pahasti harhateille. Pahinta on, että suolla vaanii kettu. Siksi sen pitäisi löytää nopeasti oikea tie kotiin. Ja sinun avullasi ankanpoika varmaan löytääkin nopeimman tien turvaan ankaemon luo.

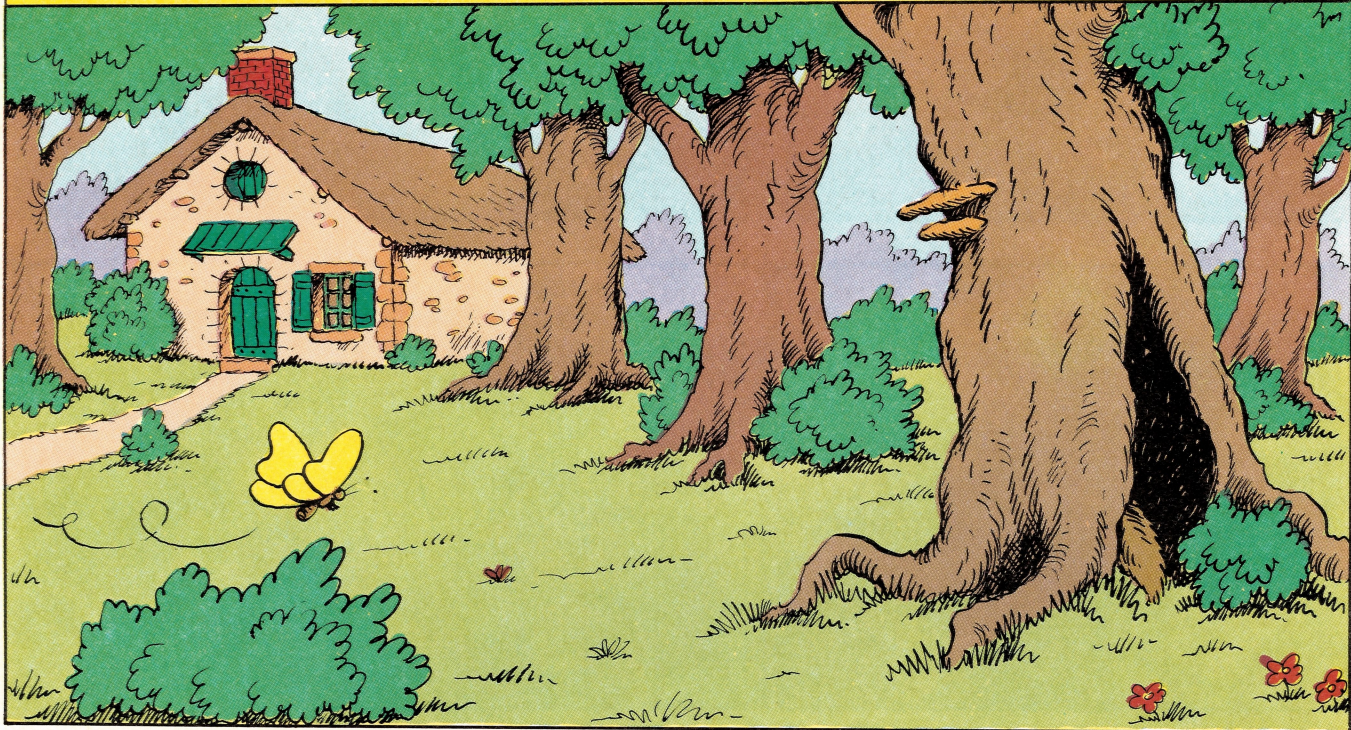

TUOMO JA TIINA

MIKKELI REPO ON LEMPIPUUHASSAAN: VAKOILE-
MASSA TUOMON JA TIINAN PIKKU TUPAA. HÄNTÄ
EINÄY, SILLÄ MIKKELI REPO ON KEKSINUT
UUDEN PIILOPAIKAN. NIINPÄ NIIN! MUTTA HÄN-
NÄNTUPSUPA PISTÄÄ KUIN PISTÄÄKIN ESIIN ON-
TON PUUN ONKALOSTA. MIKKELI LUULEE OLEVANSA
KOKONAAN NÄKYMÄTTÖMISSÄ.

© Edition originale française: Editions Fleurus Paris Suomennos: Soile Kaukoranta

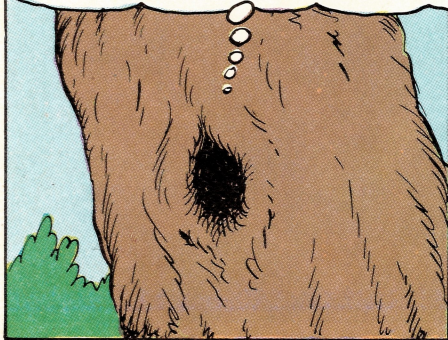

KAS VAIN! POJANJOLPPU VALJASTAA
AASIA RATTAITTEN ETEEN. HÄN ON SELVÄSTI
LÄHDÖSSÄ KAUPUNGISSA KÄYMÄÄN!

AIVAN OIKEIN!
HÄN LÄHTEE MAT-
KAAN!
MAINIOTA!

TUOMO ON PÄÄTTÄNYT LÄHTEÄ
KAUPUNKIIN...

ANTAA MENNÄ, HARMO!

SINNE SE VEITIKKA KATOSI. TIINA
ON SIIS YKSIN KOTONA ELÄIN-
TEN KANSSA.

TILAISUUDESTA ON OTETTAVA
VAARI. NYT EI SOVI AIKAILLA!

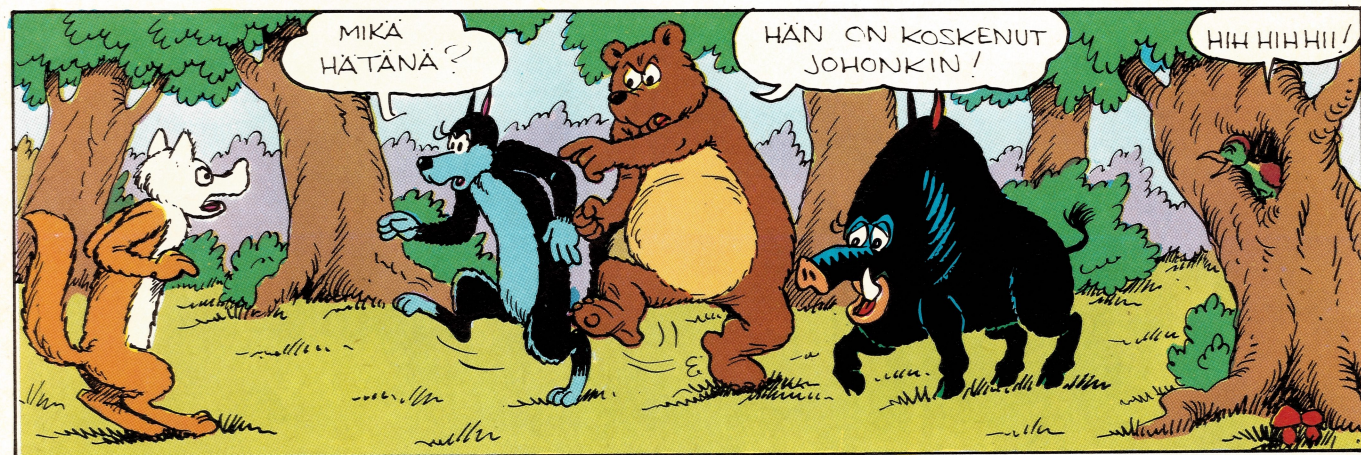
PUHUVA PUU!

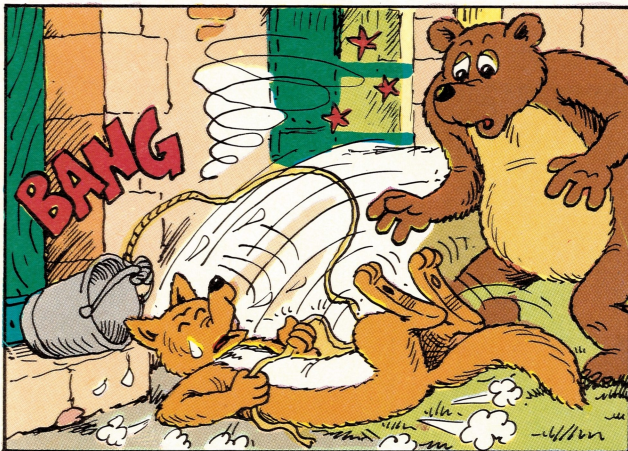
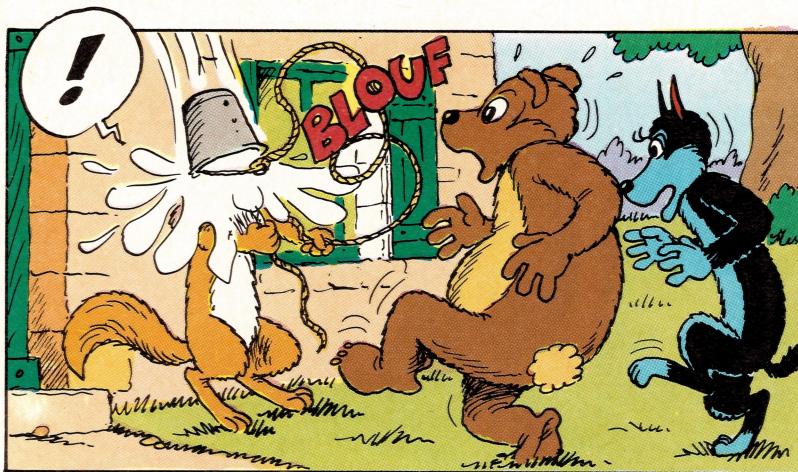

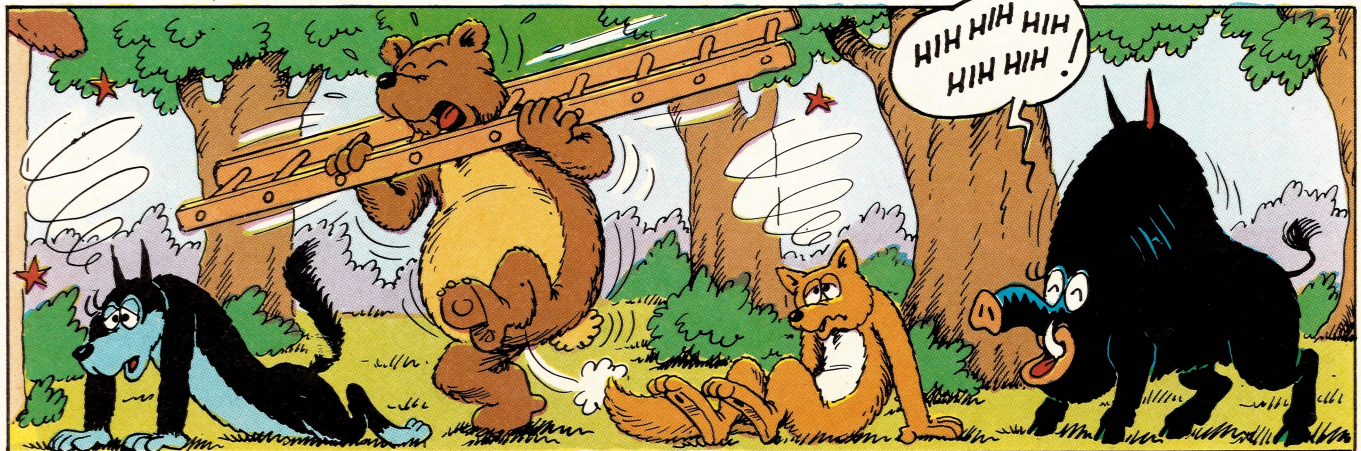
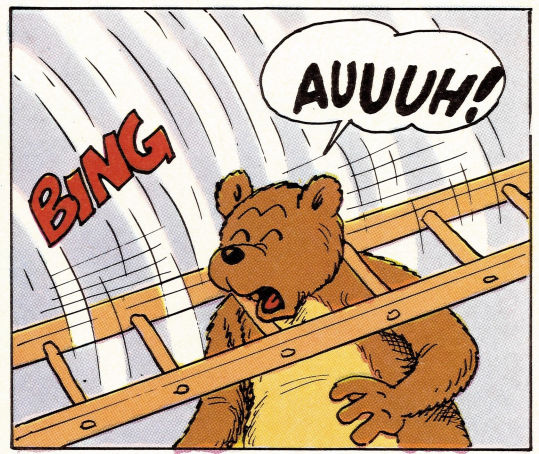

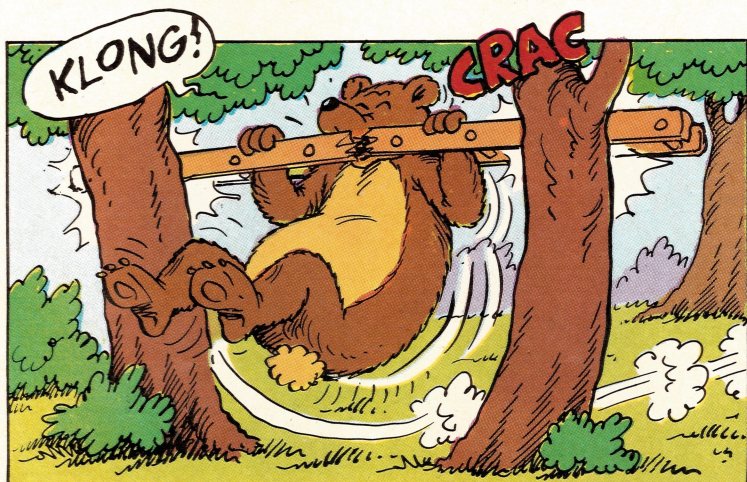
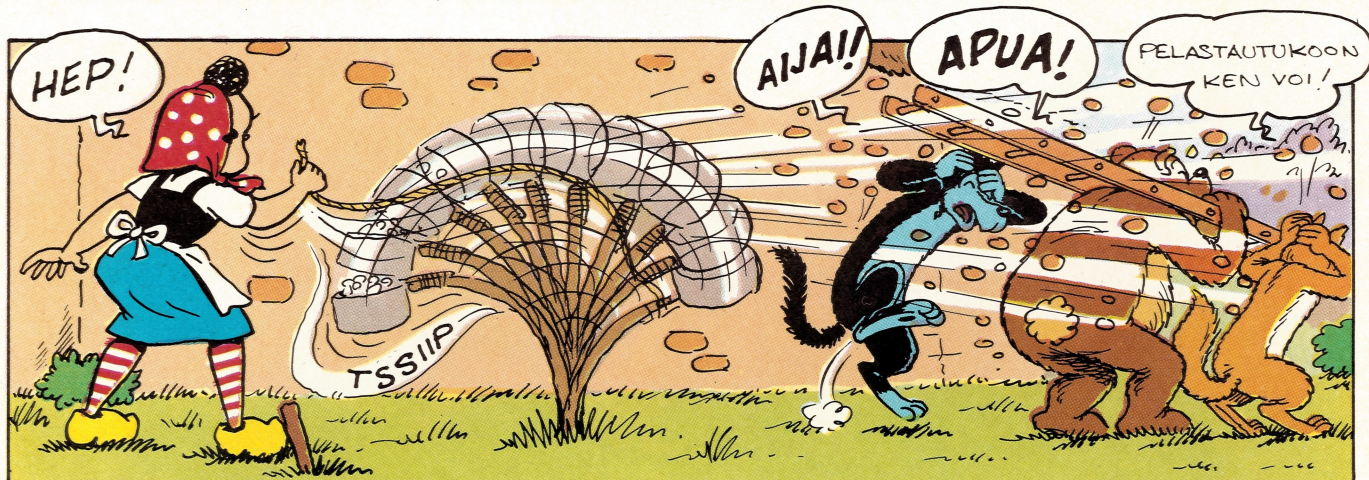

Hännät hukkateillä

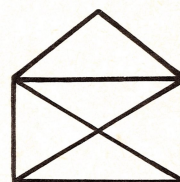
Voi hyvä tavaton sentään! Huomaatko, mitä on tapahtunut? Kaikilta näiltä eläimiltä on häntä pudonnut! Ihmisethän nyt pudottelevat milloin mitäkin kaduille, teille ja metsiin — mutta että eläimet häntiään??

Oli miten oli, hännät ovat pudonneet ja menneet vielä kaiken lisäksi sekaisin keskenään! Parasta mitä tässä tilanteessa voi tehdä on, että etsitään oikea häntä kullekin eläimelle. Piirrä viiva jokaisesta hännästä siihen eläimeen, jolle häntä kuuluu. Jotta voisit olla varma, ettei mikään eläimestä ole saanut väärää häntää, on ehkä parasta vilkaista lopuksi sivua 31.

Osaatko tämän?

Piirrä kuvassa näkyvä tavallinen kirjekuori. Sanot varmaan, että se nyt ei ole konsti eikä mikään. Ehkäpä ei. Mutta sepä käy vaikeammaksi, jos kynää *ei saa* kohottaa paperista, *eikä* piirtää samaa viivaa kahta kertaa. Yritähän, niin näet! Kun olet selvittänyt, miten on meneteltävä, voit pyytää kavereitasikin yrittämään. (Sivulla 31 on ratkaisu, mutta ethän sinä toki anna periksi?)

Anteeksi, mikä olikaan nimenne?

Päivänä muutamana tapasin tämän näköisen henkilön. Hän mumisi nimensä niin epäselvästi, etten käsittänyt sitä ollenkaan. Mikä ihme hänen nimensä oikein on? tuumiskelin, mutta minua ujostutti kysyä. Jos kuitenkin katselee kuvaa tarkasti, niin siinä voi havaita koko joukon kirjaimia. Niiden avulla nimen voi saada selville. (Ratkaisu sivulla 31.)

Pidä hauskaa!

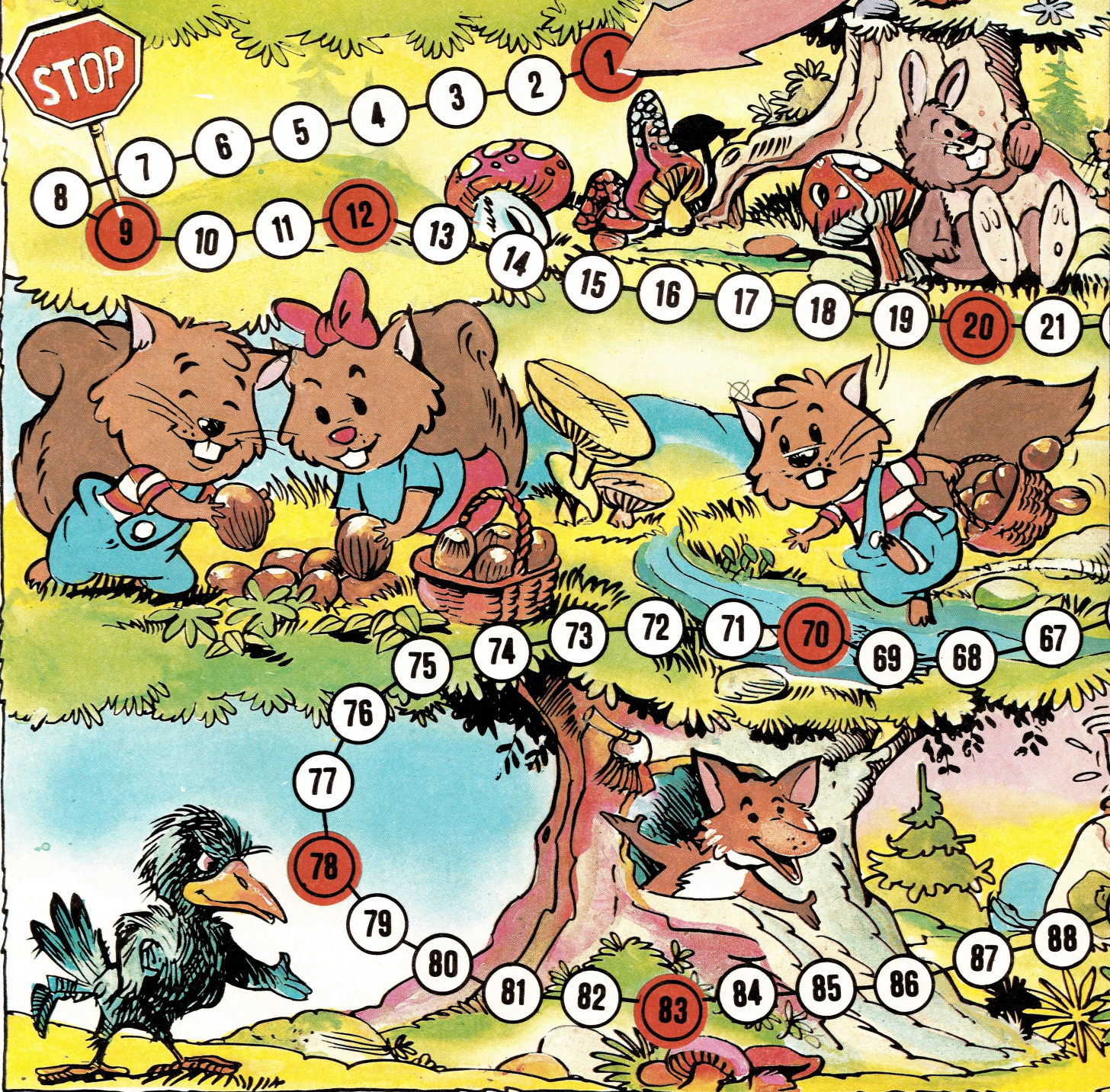
Vekkulii

Pähkinä- keräyspeli

Lähtekää joukolla Vekkulin ja Venlan kanssa jännittävälle pähkinäkeräyretelle. Siirrettävinä pelinappuloina voitte käyttää nappeja tai kolikoita. Varustakaa pelialueen viereen kohtalainen pähkinäpankki (herneet, pavut tai muut sellaiset sopivat tietysti yhtä hyvin). Ennen ensimmäistä heittoaan asettaa jokainen pelaaja nappulansa numerolle 1, samalla hän saa pankista 10 pähkinää. Kun joku joutuu pelin kuluessa luovuttamaan pois pähkinöitään, sijoitetaan ne pähkinäpankkiin. Kun kaikki ovat päässeet maaliin, lasketaan pähkinät. Voittaja on se, jolla on eniten pähkinöitä.

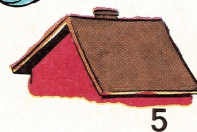
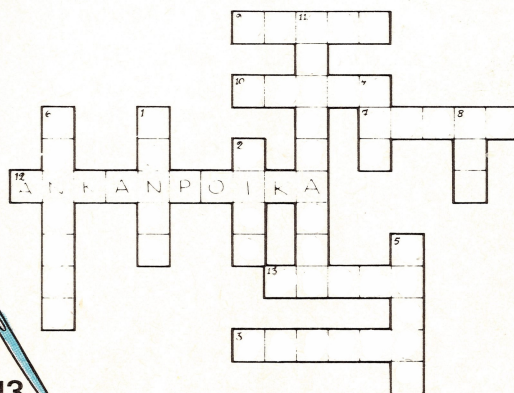
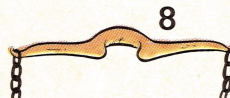
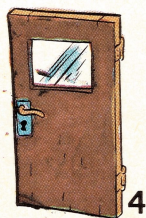
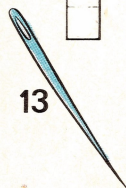
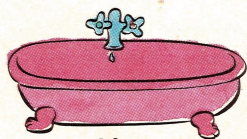
NUMEROSOKKELO

Jos haluat tietää, mikä on kätkeytynyt numeroiden joukkoon, niin ota lyijykynä ja vedä viiva kaikkien 3:lla merkittyjen ympyröiden välille. Pieni musta nuoli osoittaa, missä suunnassa seuraava kolmonen on. Voit aloittaa mistä kohdasta tahansa. Voit hyvin käyttää viivotinta!

RISTIN RASTIN

Jokaisella kuvalla on tarkka paikkansa ruudukossa. Mieti, mitä kuvat esittävät ja kirjoita sanat oikeille paikoilleen ruudukkoon. Yksi sana on jo valmiina, jotta pääset hyvin vauhtiin. Lopusta selviät varmasti itsekkin. Kun olet valmis, voit sivulta 31 tarkistaa, osasitko oikeaan.

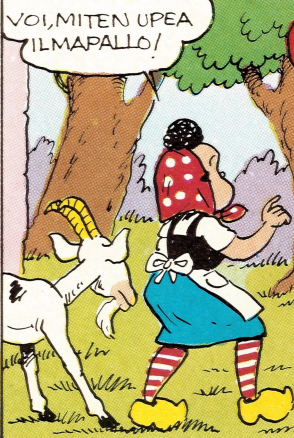
KELMIJOUKKIO HÄVIÄÄ KUIN TUHKA TUULEEN JA TIINA PÄASEE HETKEKSI RAUHAAN...

TULKAA, PIKKU YSTÄVÄT! NYT PÄASETTE ULOS! TUOLTA TUULEE TUOMOKIN!

VOI, MITEN UPEA ILMAPALLO!

SAIN SEN KAUPANPÄÄLLISIKSI!

ON PARASTA SITOA SE HYVIN KIINNI, ETTEI SE PÄASE KARKUUN!

NYT SAAT KUULLA, MITEN KELMIEN KÄVI. KAIKKI TOIMI NIIN KUIN PITI!

POJANJOLPPI NÄYTTÄÄ PURKAVAN PAKETTIAAN VAUNUISTA.

VOIMME KAI MENNÄ KATSOMAAN!

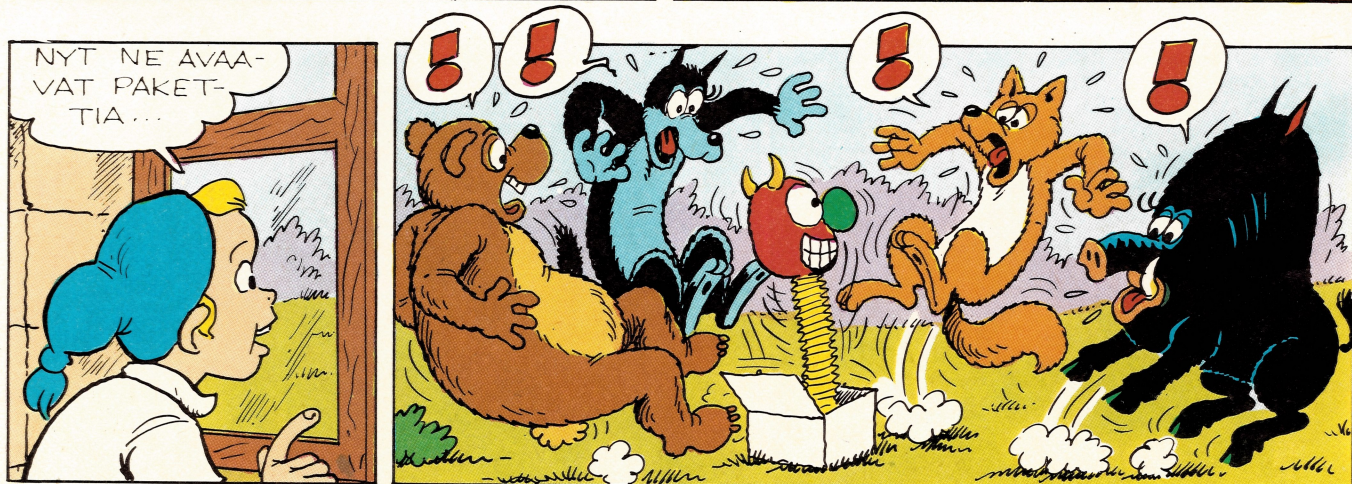
KERNAASTI. MUTTA SINÄ MENET ENSIN.

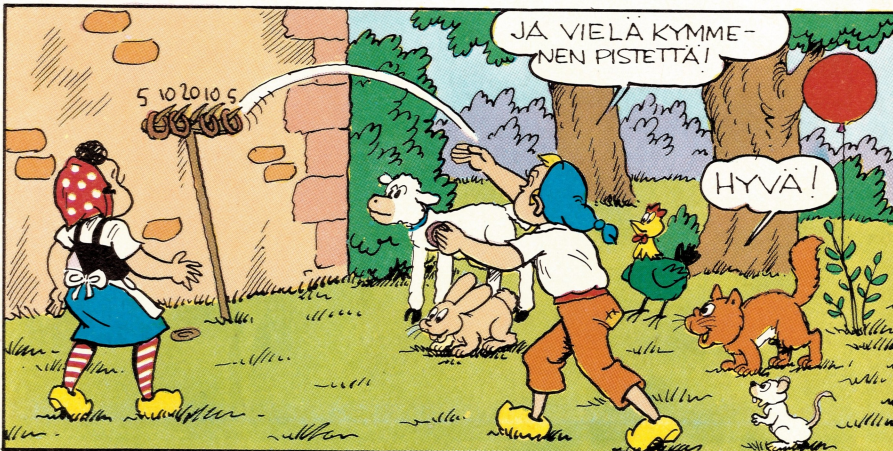
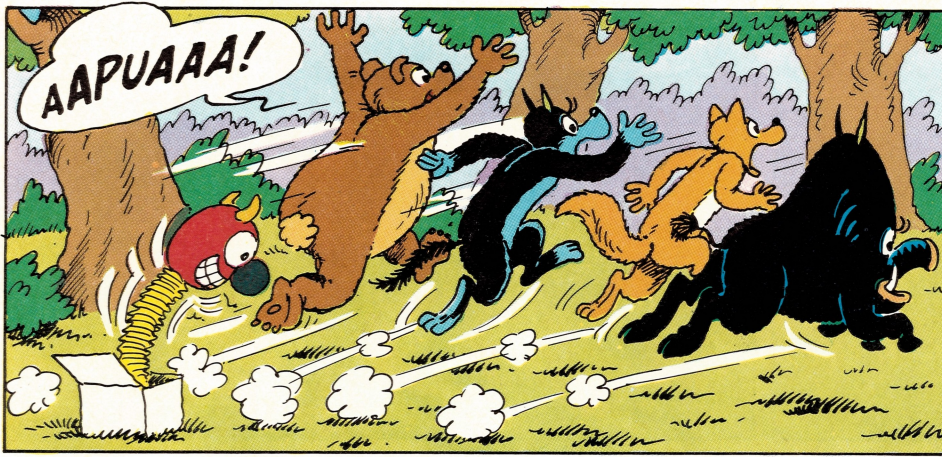
HAA! KATSOKAA! POJALTA ON PUDONNUT PAKETTI!

AIVAN LÄHISTÖLLÄ...

KATSOKAA!

SIELLÄ LENTÄÄ SEN
POJANJOLPIN RÖTTÄ! MEN-
NÄÄN OTTAMAAN HÄNET
KIINNI!

TAAS UUSI LOISTO-
AATE! MITEN AIOT
MENETELLÄ?

HÄN SUUN-
TAA KOHTI!
VUORTA

MITÄ KETULLA ON MIE-
LESSÄÄN?

KAI SE VÄHITEL-
LEN SELVIÄÄ!

MINÄKIN TULEN KATSUMAAN!
TÄMÄ ON JÄNNITTÄVÄÄ!

TSIRP-TSIRP ON HAVAINNUT
KELMIJOUKKION...

KELMIT!

KUNPA TUOMO JA HARMO
EHTISIVÄT ENNEN
HEITÄ!

AUTA MINUT ALAS, TSIRP-
TSIRP! EN JAKSA ENÄÄ PIDELLÄ
KIINNI!

AUTTAISIN OIKEIN MIELELLÄNI, MUT-
TA MITÄ VOISIN TEHDÄ? JOS TE-
KISIN PALLOON REIÄN?

ÄLÄ!
ÄLÄ MISSÄÄN
NIMESSÄ!

SAAT LUVAN YRITTÄÄ PYSY-
TELLÄ SIINÄ SITTEN VIELÄ VÄHÄN
AIKAA. TUOMO JA HARMO
OVAT TULOSSA!

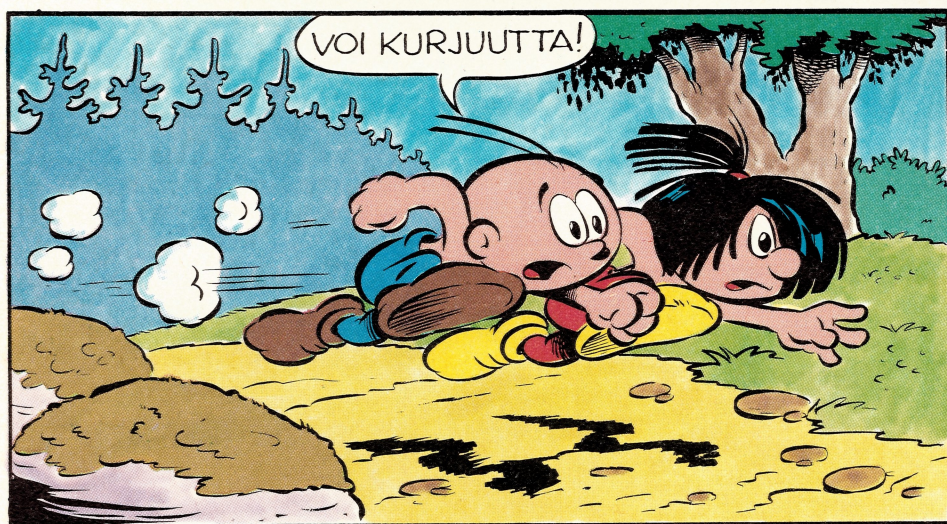
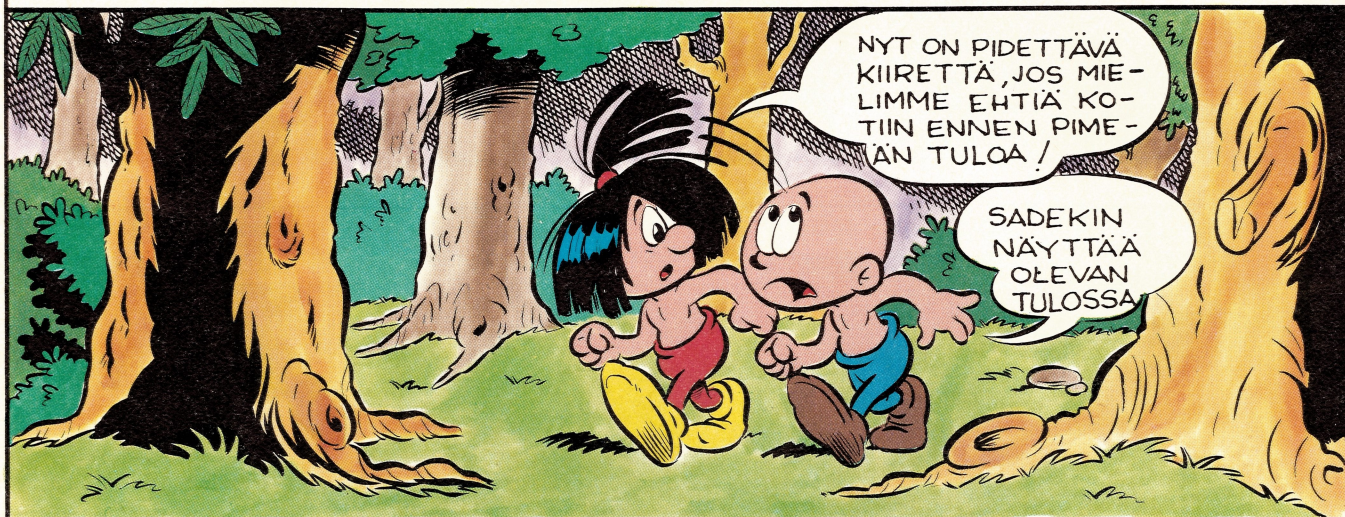
JATKUU SEURAAVASSA NUMEROSSA

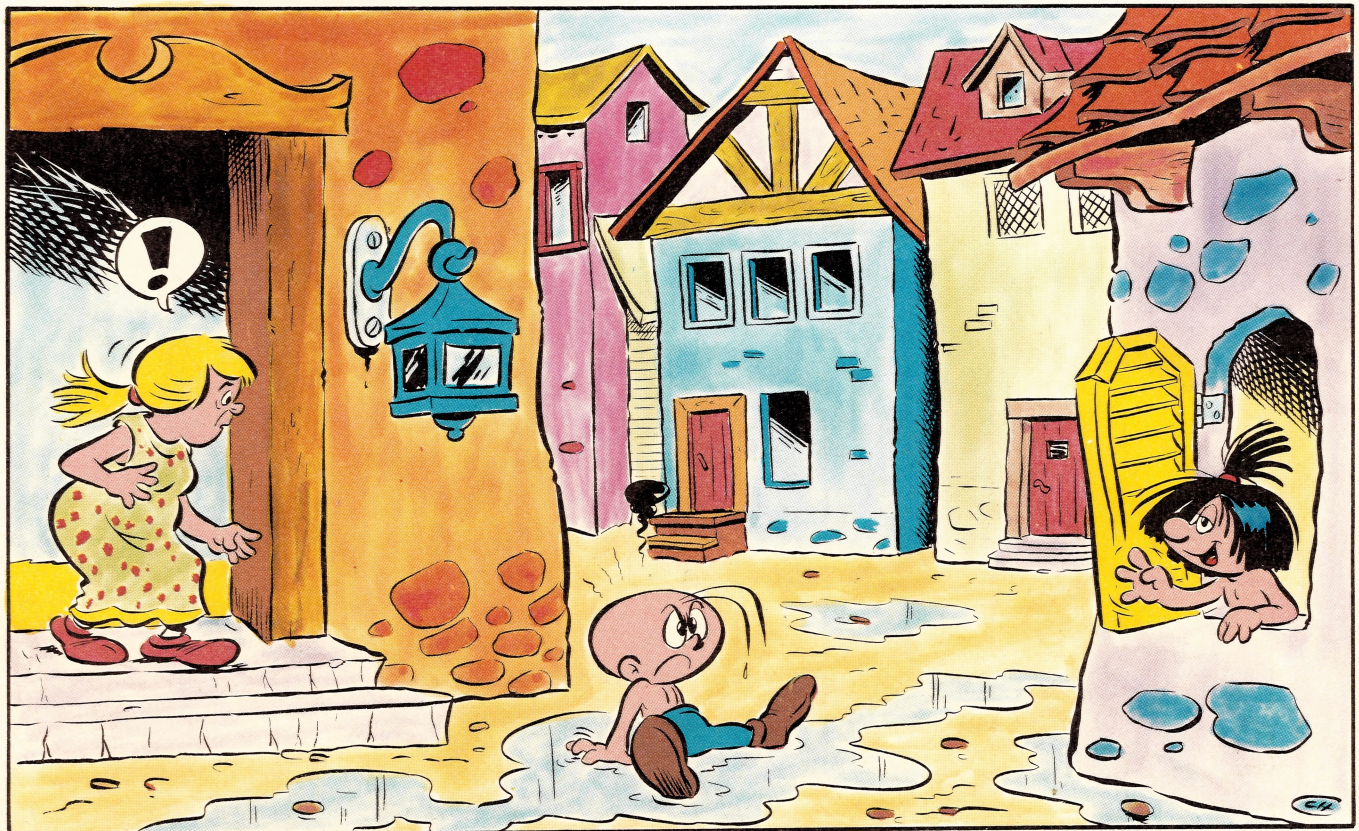
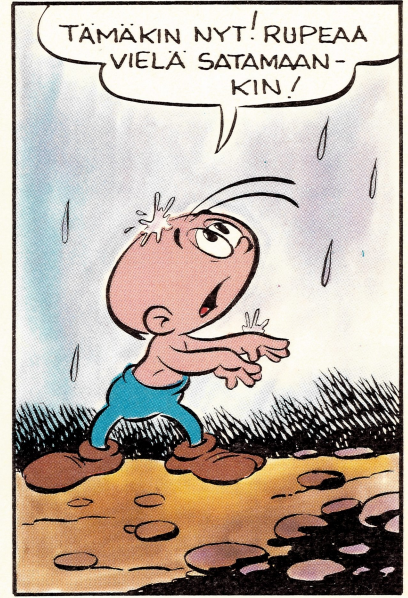
Lykky ja Tuuri

YÖTÄ ULKONA

Sequence

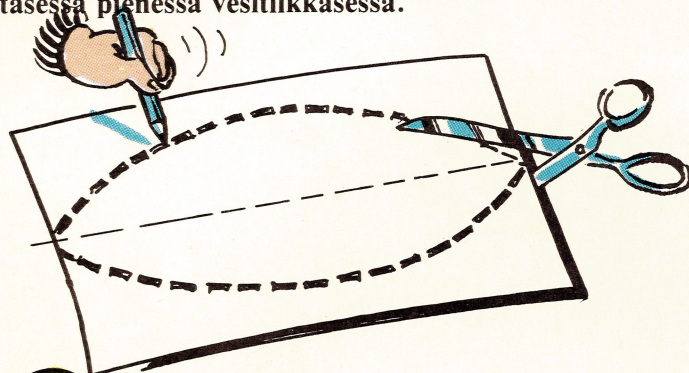

SaSa Bone

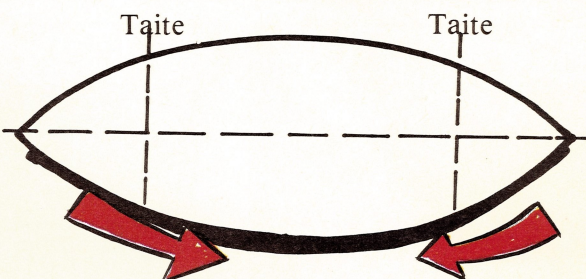
SaSa Boneksi kutsuvat japanilaiset lapset veneitään. SaSa merkitsee bambunlehteä ja Bone laivaa. He valmistavat veneensä pitkistä, kapeista bambunlehdistä ja uittavat niitä puroissa ja puutarhojen pienissä vesisäiliöissä.

Mutta mikä hyvänsä lehti kelpaa. Mitään työkaluja ei tarvita. Tätä venettä tehtäessä vain taitellaan ja revitään.

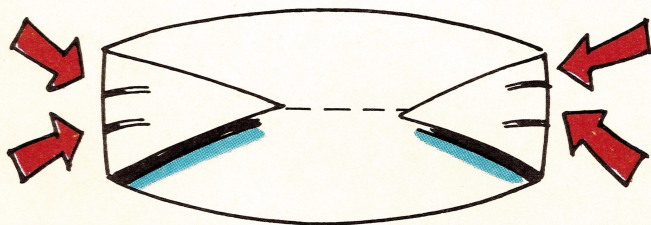
Veneet voi myös tehdä paperista ja uittaa niitä pesuvadissa tai kylpyammeessa tai vaikka vain syvässä lautasessa pienessä vesitilkkasessa.

1 Leikkaa paperista soikio.

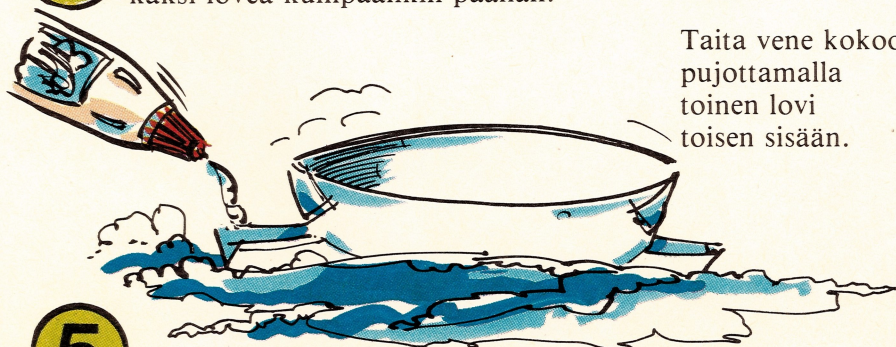
2 Taita molemmista päistä.

3 Leikkaa (tai revi) kaksi lovea kumpaankin päähän.

4 Taita vene kokoon pujottamalla toinen lovi toisen sisään.

5 Jos ulkonevaan "peräpuuhun" tiputtaa pari tippaa astianpesuainetta, voi veneen saada purjehtimaan aivan itsestään.

VEKKULIN ELÄINTARHA

Vekkulin eläintarhassa saat tavata muutamia tutuimpia eläimiämme. Lehden jokaisen numeron viimeisellä sivulla on kuva Vekkulin eläintarhan kulloinkin esittelemästä eläimestä. Jos tahdot, voit leikata kuvan irti ja kiinnittää sen vaikka seinälle. Sillä tavalla saat piankin kokoon oman hauskan eläintarhan.

KISSA

Lemmikkieläin

Onkohan mitään herttaisempaa kuin pikkui-nen, pehmeä kissanpoika. Monien mielestä var-maan ei. Siksi kissa on maailman tavallisimpia lemmikkieläimiä. Ja on ollut jo monen tuhan-nen vuoden ajan.

Rotanpyytäjä

Mutta se, että ihminen on ottanut kissan kotie-läimekseen, johtuu varmasti myös siitä, että kis-sasta on ollut ihmiselle hyötyä. Kissahan on var-sin taitava pyydystämään rottia ja hiiriä, ja niis-tä eläimistä voi aiheutua ihmisille suurta vahin-koa.

Leikki on metsästysharjoittelua

Kissanpojat syntyvät sokeina. Noin kymmenen päivän ikäisinä ne alkavat kuitenkin jo nähdä ympäristöään. Pienet pennut ovat hyvin leikki-siä. Mutta leikkiessään ne itse asiassa harjaan-tuvat hiipimään ja hyökkäämään saaliin kimp-puun. Pentueessa on tavallisesti 4—5 poikasta.

Saalistusvaisto

Kissa pyydystää muutakin kuin hiiriä ja rottia. Valitettavasti se metsästää mielellään myös pik-kulintuja ja voi aiheuttaa niiden parissa suurta-kin vahinkoa. Mutta kissalla on synnynnäinen saalistusvaisto. Se on luotu metsästämään, ja siksi on sen luonnon mukaista pyydystää pik-kueläimiä. Ruokaa hankkiakseenhan sen ei tar-vitse metsästää, jos ihminen sitä ruokkii. Kissa

syö mielellään lihaa ja kalaa, mutta myös riisiä, vihanneksia ja leipää.

Useita rotuja

Kotikissarotuja on useita. Toiset ovat pitkäkar-vaaisia, toiset taas lyhytkarvaisia. *Persialaiskis-salla* esimerkiksi on pitkä ja pehmeä turkki ja niitä on monen värisiä. Persialaiskissaa sano-taan joskus myös angorakissaksi.

Siamilaiskissa on lyhytkarvainen. Sen vartalo on väriltään vaalea, mutta sen kasvoissa, jalois-sa ja hännässä on tummempaa väritystä. Lyhyt-karvaiset kissat ovat vilkkaampia kuin pitkä-karvaiset.

Yleisin kissarotu on *eurooppalainen* eli *kotikis-sa*. Viimeisen sivun keräilykuvassa on pari tä-män lajin edustajaa.

Leijonan sukua

On myös olemassa villikissoja. Ja kissalla on luonnossa koko joukko suurempia sukulaisia, kuten esimerkiksi ilves, leijona, tiikeri ja ja-guaari.

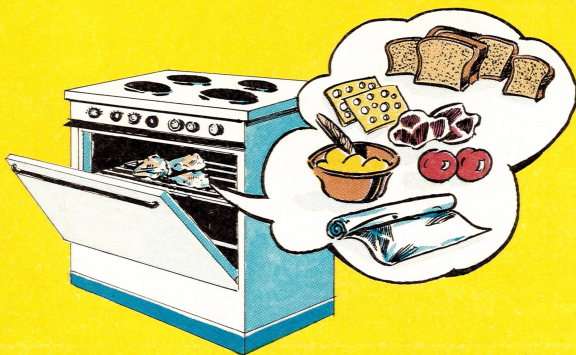

Vekkulin keittiöstä

Sepä oli yllätys! Eräs kaverini tarjosi minulle tänään aivan merkillisen kestituksen: Paketin lautasella! Sitä oli tosi jännittävää arvata. Arvasin, että jotain hyvää syötävää siinä oli, sillä se tuoksui hurmaavalta. Ja oikeassa olin: kun sain paketin auki, siitä löytyi maailman herkullisin herkkupala. Nyt kerron sinulle, miten sellainen *folioherkku* valmistetaan.

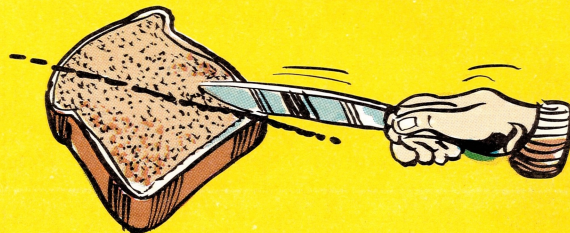
Näitä tarvitset neljään herkkuun:

8 viipaletta leipää (valkoista tai hiivaleipää)
voita tai margariinia
4 viipaletta savukinkkua
2 tomaattia
4 ohutta juustoviipaletta (tai juustoraastetta)
aluminifoliota

Tee näin:

1. Sääda uuni lämpenemään 250 asteeseen. Ritolä asetetaan uunin keskivaiheille.
2. Levitä kaikille leipäviipaleille voita tai margariinia. Pane sitten neljälle kinkkuviipale.
3. Nyt viipaloidaan tomaatit! Leikkaa ohuita ja hienoja viipaleita — mutta varo ettet leikkaa sormiasi! Aseta tomaattiviipaleet kinkulle.
4. Höylää sitten 4 viipaletta juustoa kaikkein päällimmäiseksi. Voit mainiosti käyttää myös juustoraastetta, jos pidät sitä parempana.

5. Sillä lailla. Ei mutta! Nythän jäljelle jää 4 voideltua leipäviipaletta. Selvä se. Ne asetetaan neljälle katetulle viipaleelle. Voit kernaasti painaa niitä vähän yhteen.

6. Leikkaa voileivät nyt kuvan osoittamalla tavalla. Niin saat 8 kolmiota.

7. Ja nyt yllätystä valmistamaan! Kääri kukin kolmio koreaan foliopakettiin. Siinäpä on kavereilla ihmettelemistä!
8. Kun uuni on kuumennut, aseta paketit ritilälle uunin keskelle. Valmistuminen vie aikaa noin kahdeksan minuuttia. Siis juuri sen verran kuin sinulta kuluu keittiön siivoamiseen jälkeesi!

Ja sitten on jo yllätyksen aika!

Vekkuli

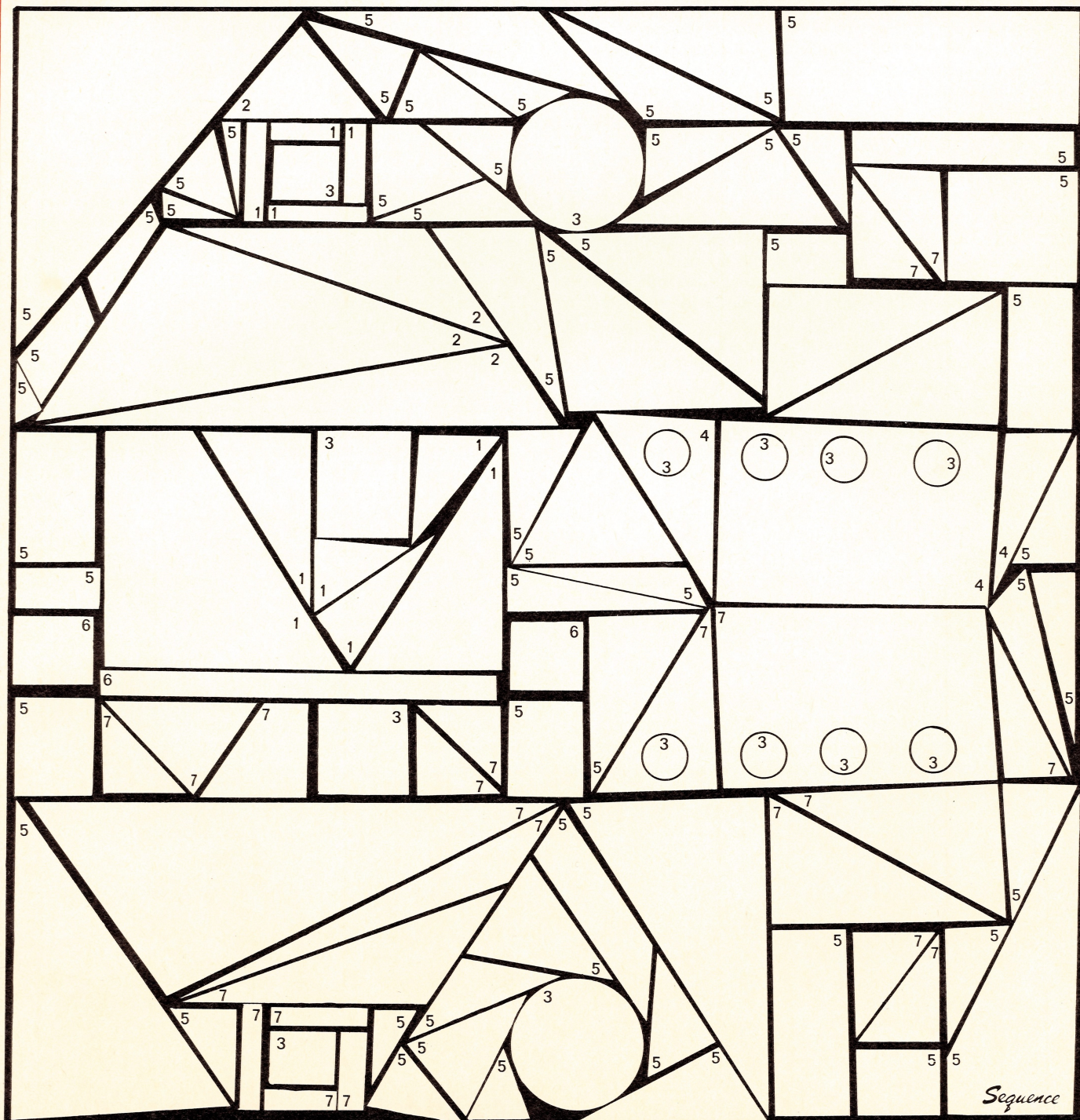
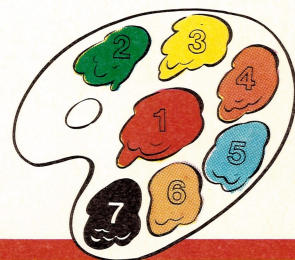

VEKKULIN MAALAAAMO

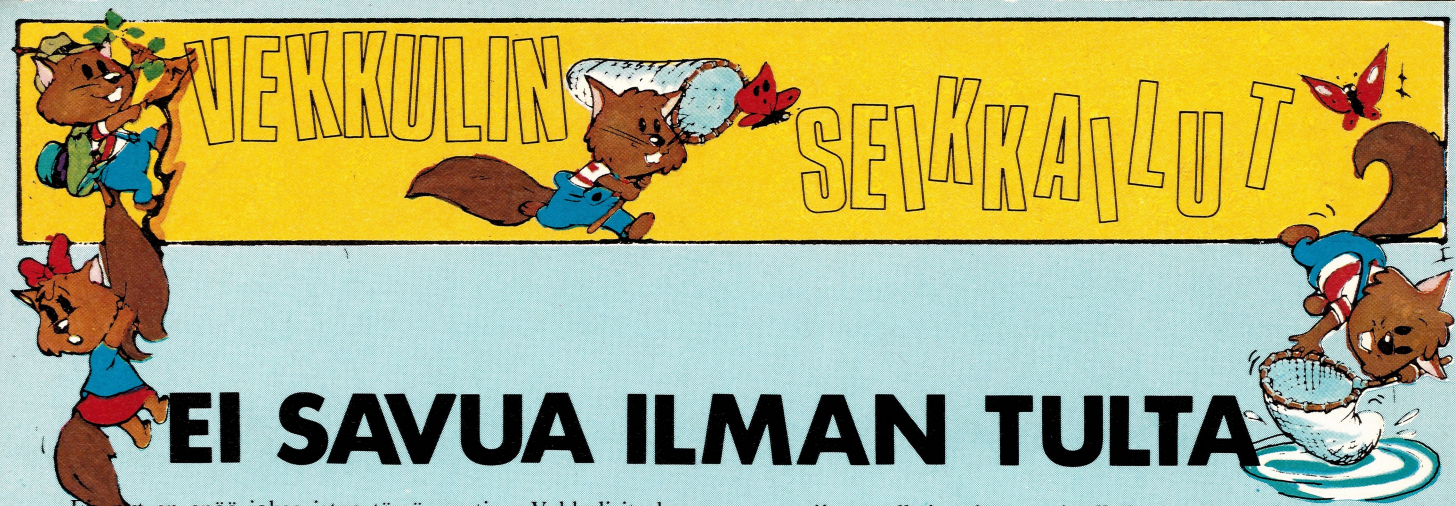
Tämähän ei näytä yhtään miltään! Mutta jos maalaat tai värität sen oheisen väritysohjeen mukaisesti, se rupeaakin jo näyttämään joltakin. Maalaa, niin näet!

Sitten voit värittää otsikon kirjaimet ihan minkä värisiksi itse haluat.

Sequence

EI SAVUA ILMAN TULTA

— Ei, nyt en enää jaksakaan istua tässä, mutisee Vekkuli itsekseen. Hän hyppää hyvin varovaisella loikalla toiselle oksalle hieman alemmas, varjoon. Hänestä tuntuu, että hän on istunut ja hikoillut Suuren Hopeakuusen latvassa pienen ikuisuuden. Mutta hän ei ole uskaltanut hievahtaakaan paikoiltaan siitä asti, kun näätävaroitusta kajahti. Oli onni, että hän sattui juuri silloin olemaan Suuressa Hopeakuudessa, sillä sen parempaa piilopaikkaa tuskin voi toivoa. Jos näätä jäljittäisi hänet sinne, voisi hän päästä jättiläisloikalla vieressä kasvavaan Pikku Hopeakuuseen. Sellaista hyppeä näätä ei ikinä uskaltaisi tehdä, ja Vekkuli olisi pelastunut.

Mutta on kovin kuuma päivä, ja ilma on raskas. Aurinko paahattaa polttavan kuumasti. Ei pienintäkään vilvoittavaa tuulenhenkäystä. Ilmassa tuntuu olevan ukkosta. Vekkulin mieli on matalalla. Hän toivoo, että olisi kotona äidin ja isän ja Venlan luona. Mutta hän ei uskalla vielä lähteä juoksemaan kotia kohti. Puistossa on tavattoman hiljaista. Niin kuin aina silloin, kun on annettu hälytys uhkaavasta vaarasta. Ankat vain lammella kaakattelevat joutavia. He eivät pidä näätää todellisena uhkana.

— En minä usein toivo, että tulisi sade, tuumii Vekkuli. Mutta nyt kyllä toivon. Pieni sade virkistäisi ja viilentäisi suloisesti.

Äkkiä hän jännittyy, heristää korviaan ja istuu hievahtamatta. Hän on kuullut kahinaa puistovahdin työkaluvajan lähistöltä päin. Voisiko näätä hiiviskellä siellä? Hänen sydämensä alkaa jyskyttää. Hän valitsee Pienestä Hopeakuudesta oksan, jolle hypätä, jos on lähdeettävä päätä pakkaa karkuun.

Ei, se ei ole näätä. Vekkuli on huojentunut. Hän on saanut näkyviinsä kaksi lasta, Juhanin ja Marjan. Hehän siellä työkaluvajan lähellä leikkivät. Ihanaa, hänen ei tarvitse olla peloissaan. Ei mutta! Mitä lapset oikein siellä puuhaavat? Vekkulin sydän hyppähtää kurkkuun. Hän unohtaa koko näädän pelon ja hyppää jättiläisloikalla alas Pikku Hopeakuuseen ja siitä Hoikkaan Koi-vuun, joka kasvaa aivan työkaluvajan vieressä. Hänen on saatava lapset lopettamaan tuo! Sehän on hirmuisen vaarallista. Voi käydä kuinka huonosti tahansa! Eivätkö he sitä käsitä?

Vekkuli hypähtää maahan, säksättää voimiansa takaa ja hyppeä niin lähelle lapsia kuin ikinä uskaltaa. Mutta nämä eivät huomaa mitään. He ovat kokonaan uppoutuneet vaaralliseen leikkiinsä. He ovat saaneet käsiinsä tulitikkurAsian ja yrittävät nyt sytyttää työkaluvajan vieressä olevaa kuivaa lehtikasaa tuleen. Etteivät he käsitä, miten vaarallista se on! Vekkuli yrittää keksiä toista keinoa ja kiittää kuin nuoli puistokahvilaa kohti. Hän tietää, että puistovahti syö usein evänsä siellä. Ehkä Vekkuli pystyisi hälyttämään hänet paikalle. Juostessaan hän säksättää äännekkäitä varoitushuutoja puiston muille eläimille.

Vekkuli on unohtanut näädän kokonaan. Nyt hän ei ajattele muuta kuin miten voisi varoittaa puistovahtia ennen kuin lapset saisivat tulitikkuneen aikaan hirveitä. Ei, puistovahdin pöytä on tyhjä! Siinä hän yleensä syö voileipänsä. Hän on siis jo syönyt. Missä hän voi olla? Vekkuli vilkuilee hädissään ympärilleen.

Ei, mutta katsos! Onpa hänellä onnea! Tuollahan vartija loikoi le ruohikossa Tuuhean Tammen alla ruokalevolla. Nyt hänet on vain saatava ymmärtämään mitä on tekeillä. Vekkuli kipittää hänen luokseen ja yrittää töytäistä häntä kuonollaan. Hän hyppää

vartijan päälle ja yrittää ravistella häntä. Hän säksättää niin lujaa kuin jaksaa — mutta vartija vain kuorsaa. Hän on tehnyt lujasti töitä helteessä ja nukkuu sen tähden sikeästi.

Venla syöksyy paikalle. Hän on kuullut Vekkulin huudon.

— Juokse, Venla! Vekkuli huutaa. Hae muutama lisää! Meidän on saatava puistovahti hereille.

Sillä aikaa kun Vekkuli yrittää saada puistovahtiin eloa, alkavat Juhanin ja Marjan leikit kääntyä kohtalokkaiksi. Koska on kovin kuivaa, syttyy lehtikas helposti tuleen. Eikä siinä kyllin: lehdet palavat nopeasti, ja tulenlieskat nuoleskelevat ahnaina ympärilleen. Kuiva ruohomätäs on aivan tulen ulottuvilla, ja äkkiä se leimahtaa palamaan. Tuli hyppää seuraavaan mättääseen, ja seuraa-vaan, ja seuraavaan! Nyt se alkaa jo ryömiä vaarallisen lähelle työkaluvajaa. Lapset ymmärtävät, etteivät he yksin pysty estämään tulen kulkua ja pelästyvät toden teolla.

— Meidän on haettava apua, sanoo Marja itku kurkussa.

Tuuhean Tammen alla vallitsee melkoinen hälinä. Venla on tullut takaisin mukanaan pitkä jono puiston eläimiä. Nyt pitäisi saada puistovahti havahtumaan. Karskiluontoinen harmaahanhi Julia tietää keinon. Hän vaappuu päättäväisesti kuorsaavan puistovahdin luokse, ojentaa pitkän kaulansa, tarttuu voimakkaalla nokallaan kunnolla vartijan takamuksiin ja purra rustiaa. Ja kuorsaus katkeaa kuin veitsellä leikattuna! Puistovahti, jonka nimi on Niilo, hyppää pystyyn kauheasti karjuen. Mutta huomatessaan kaikki eläimet siinä ympärillään hän allistuu niin, että unohtaa enemmät karjumiset. Vekkuli yrittää huijota ja viittiloita ja saada hänet käsittämään, että on tapahtumassa suuri onnettomuus. Mutta Niilo näyttää vain pöllämystyneeltä ja hämmästyneeltä.

Mutta Niilo on nokkela mies ja pian hän käsittää, että eläimet yrittävät sanoa hänelle jotakin. Ja kun hän äkkiä havaitsee, miten työkaluvajan läheltä tupruaa raskasta, mustaa savua, tulee mieheen vauhtia. Hän juoksee tiehensä niin että sora vain pölyää. Vekkuli ja hänen ystävänsä voivat taas hengähtää.

Tuli on jo tarttunut työkaluvajan toiseen päätyyn. Niilo tempaisee auki toisessa päädyssä olevan oven ja saa pian esiin vesiletkun, jota hän yleensä käyttää kukkien kasteluun. Hän liittää letkun vesihanaan, avaa hanan täydelle ja ryntää tulta kohti. Siinä siihisee ja roiskuu, rätisee ja savuaa, kun Niilo ruiskuttaa vettä tuleen. Juhanin ja Marja tuijottavat näkyä peloissaan. He ovat ryömineet Suuren Hopeakuusen suojaavien oksien alle. Siinä he seisovat ja pitelevät toisiaan lujasti kädestä ja ymmärtävät vihdoin, miten vaarallista leikkiä he olivat leikkinneet.

Vahva savu on kiinnittänyt monien huomiota. Pari isoa poikaa tulee kadulta apuun. Niilo huutaa heille, että ottaisivat vajasta ämpäreitä ja toisivat vettä lammesta. Pojat rupeavat juoksemaan pitkin harppauksin edestakaisin tulen ja lammen välillä.

Puiston eläimistäkin ovat monet tulleet paikalle. He istuskelevat puissa ja maassa, turvallisen välimatkan päässä. Uunilintu- ja punarintasatakieliperheet, joilla on pesänsä lähipensaissa, räpytelevät levottomina ympäriinsä. He pelkäävät kotiensa tuhoutuvan. Mutta nyt alkaa jo näyttää siltä, että Niilo ja pojat pääsevät tulen herroiksi. Vekkuli ja Venla ovat taas kiivenneet Suureen Hopeakuuseen. Vekkuli tulee ajatelleeksi näätä, jonka oli kokonaan

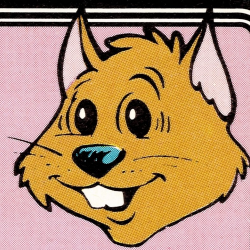

unohtanut kaikessa tässä hälinässä. Mutta näätä on varmaankin lähtenyt matkoihinsa, ja vaara tältä erää vältetty.

Tulen vaarakin on nyt ohitse. Niilo kuivaa hikeä otsaltaan ja kävelee Juhanin ja Marjan luokse.

— Oli onni että saimme tulen sammutetuksi, hän sanoo. Niin kuivaa kuin luonto nyt on, olisi voinut tapahtua todella kauheita. Minun ei varmaan tarvitse sanoa teille, ettei teidän enää koskaan pidä leikkiä tulitikuilla?

— Ei, siitä he tuskin enää tarvitsevat varoituksia, tuumii Vekkuli. Mutta taitavat he silti niitä saada aika joukonkin, sillä tuolta tulee heidän äitinsä!

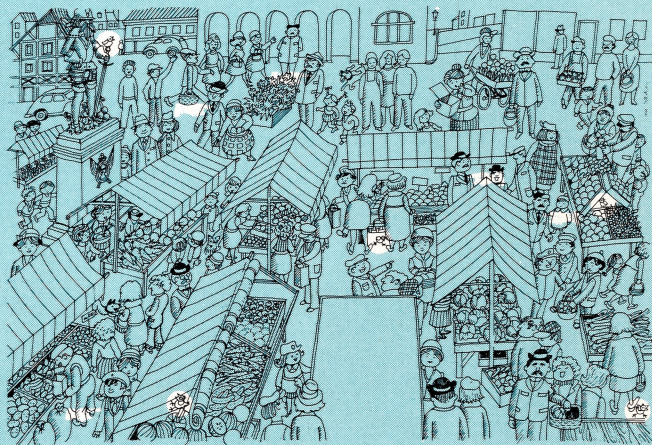
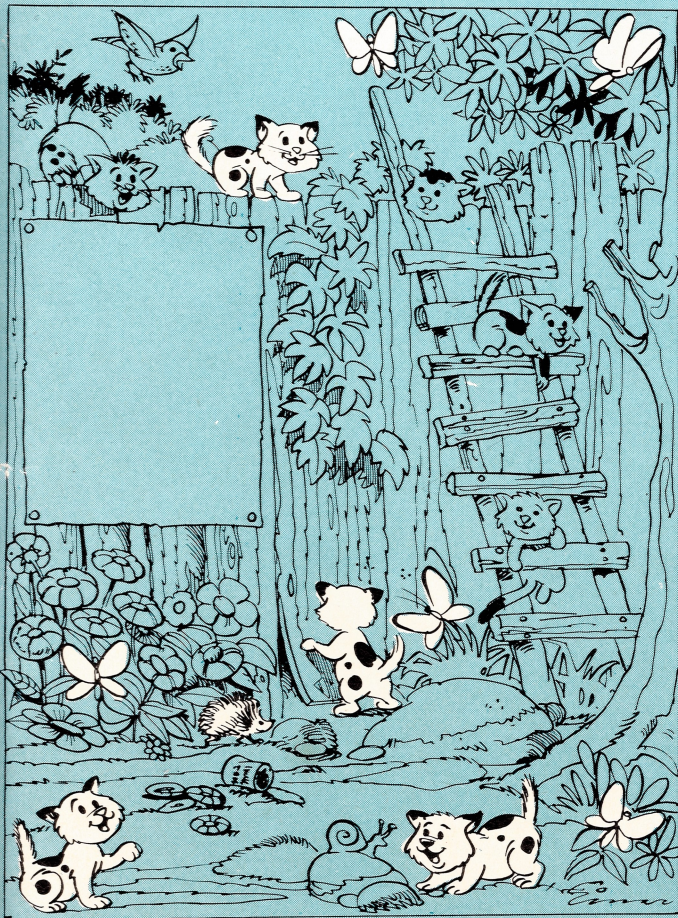
Heissuli vei, mutta itketä ei!

Neljän viikon kuluttua tapaamme taas. Silloin minulla onkin paljon uusia, mukavia leikki- ja askarteluvihjeitä. Opit uuden ovelan taikatempun, saat uuden juhlanan pelin ja uuden keräilykuvan eläintarhaasi. Siihen asti: Vekkuhetkiä vain!

Vekkuli

RATKAISUT

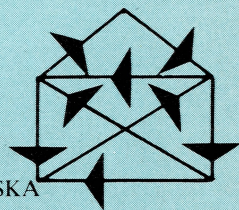
Sivulta 2:

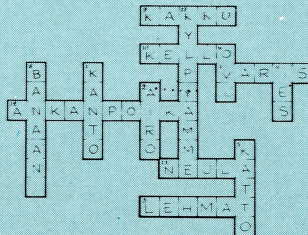
Sivu 15: Hännät hukateillä:
1B, 2D, 3E, 4C, 5A

Osaatko tämän:

Anteeksi, mikä olikaan nimenne: JASKA

Sivu 18:

Julkaisija: Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, Mestarikustannus Oy
Postiosoite: Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, PL 124, 00121 Helsinki 12,
puh. 90-649 421
Osoite: Bulevardi 14 A, Helsinki
Toimitus: Jorma Opas (vastaava)
Soile Kaukoranta
Paino: Sörmlands Grafiska Ab, Katrineholm
ISSN 0357-5152
© MESTARIKUSTANNUS OY, MCMLXXXIX

VEKKULIN ELÄINTARHA

**Tämän kuvan voit leikata irti ja panna seinälle.
Seuraavassa Vekun numerossa on uusi kaunis eläinkuva.
Pian sinulla on koossa kokonainen ikioma eläintarha.**